

ש"דג"ש ורפ"ה, פד איהו נטוי על רישי אתון עלאין אתקרי רפ"ה, וכד איהו במציעו דאתון אתקרי דג"ש, אתון אלן אינון חיוון, דאתמר בהון (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, רצוא ברפ"ה ש"שוב בדג"ש, ואינון תליין במחשבה. פגוונא דתגין ש"שבוע זייגין אינון פגוונא דא ה' ה' י"ו, איהו ז' תגין, תליין במחשבה.
[תיקוני זוהר – דף לט ע"א]

ש"תגין תליין במחשבה דלפא ומוחא, נקודין (דף לט ע"א) בדבורא דפומא, אתון בעובדא דאברין, ש"ימאלין נקודין ואתון, עביד ההוא סתים וגניז פרסיא טמירא עלאה, ש"ועליה אתמר (איכה ה יט) אתה יהו"ה לעולם

זה גירי לדק, ומסטרל דליה היא עץ החיים וכנסת ישראל ואור, וכן בין יום השביעי. וארבע תיקונים: קדש – נגד ילחק, קדש ידיד ושם קדושה, אור – אור לאברהם, ישראל – בישראל, ובורא פרי הגפן – במלכות, שהיא פרי הגפן:
פ' קמץ פתח דא כו'. כמו שאומר לעיל בהקדמה, דקמץ ציור של שם דהוא סתים, ופתח בה"א פתוח, עיין שם בארוכה:
פ' דגש ורפה. כד איהו כו' וכבר ביארתי למעלה ענין רצוא ושוב דהוא נוראל ומט"ט:
פ' וסוב בדגש. רואה לומר, דדגש חזק ורפה בט"ס שק"ץ נזלי"ס – אינו ניכרים כלל, ואף בדג"ל כפ"ת, כפי קריאת הספרדים שהיא הנכונה, כמו שאמרנו (ברכות טו ע"ב): עשב בשדך, הכנף פתיל, ועוד ראיות הרבה. ואמר
פ' שבע זייגין. רואה לומר ז' זייגין בז' אותיות, כמו שאמרנו בגמרא (מנחות כט ע"ב), ואינון רמוזין בשם הוי"ה – שלש בכל ה', ו' וי' – הוא ז' אחד. ואמר אתון בעובדא דאברין. שאין אותיות בדבור בלא נקודה, אלא כתיבה ככ"ח פרחין לידין, כח מעשיו בעובדא דבראשית, כמו שמפרש והולך. וזה שאומר נקודין בדבורא. ואמר
פ' תגין במחשבה דמוחא ולבא כו'. שהן שלשה הכוללן הכל: מחשבה דבור ומעשה, ואמר דמוחא ולבא, שהן ארבע אותיות הוי"ה: במוחא ולבא ופומא ואברין, כמו שאומר ברעיא מהימנא פרשת נשא קכ"ב ושאר מקומות. ולפי שמוחא ולבא לא מתפרדין לכן הם בתגין שהם המחשבה דלבא ומוחא. ובזהר חדש פרשת יתרו כ"ט ג', תא חזי תלת שותפין אינון, אדם דבריאיה אדם דיצירה אדם דעשיה. אדם דבריאיה איהי נשמתא בה חשיב בר נש ודא המחשבה עולם המחשבה ודאי אתקריאת. רוח – אדם דיצירה, עולם הדבור כו'. ואע"ג דחשיב להו, לית ליה רשות לאפקא לון מההוא חילא דאתמר ביה מהכח אל הפועל, עד דאתלבשו נשמתא ורוחא בנפשא, ובה אפיקו כלל לפועל, בגין דנפש איהי עולם המעשה כו' ולית חילא למחשבה ולאו לרוחא לאפקא חילא בעובדא בלא נפשא. ועם כל דא – תלת שותפין אלן בבר נש, לא מחשבה אית לה חילא לחשב בלא שכינתא עלאה – דתמן חכמה, רואה לומר שהיא כוללת חכמה גם כן, שהמחשבה בשניהם, במוחא ולבא. ולא רוחא אית לה רשו לציירא – בלא תפארת, דאיהו כליל שית ספירות, ורואה לומר והן מקננין ביצירה, וצינה – תלת, הא תשע, ונפש לית לה חילא למעבד עובדא בלא מלכות דאיהי מעשה בראשית, עלה אתמר תולא הארץ נפש חיה. ורואה לומר אלו נר"ן שכוללן כלל האדם הן משלשה עולמות ב"ע – כלל העולמות הנבראין, והן מושפעים מכלל הספירות שהן עשר, בשלש דרגין כנ"ל, דצינה – בתלת ספירין – מקננת בצריאה, (וז"א – ביצירה), ומלכות – בעשיה. והן שלש דרגין: דמחשבה ודבורא ועובדא. אצל בריאה – באלקים דאיהי צינה, הדא הוא דכתיב בראשית ברא אלקים, ויצר אלקים את שני המאורות הגדולים, ויצר אלקים את האדם בצלמו, דהיא נקראת אלקים חיים, דחיים שמה. הוי"ה איהו יצירה. הדא הוא דכתיב יהי אור ויהי אור, יהי רקיע, בכל אחר ויהי כן, איהו תפארת כליל שית ספירין, הוא טוב דכל יומי בראשית, רואה לומר שש פעמים טוב, והוא צייר, יצר טוב, דאתמר, ויצר ה' אלקים. ביצירה תשכח הוי"ה ורואה לומר דאתמר בויציר שם הוי"ה, והוא בת"ת דנקרא הוי"ה. וכן ביצירה דמקננין ביה. ואע"ג דאלקים נמי כתיב שם, הרי כבר אמר דצינה – צייר על ידו. וכן בעשיה כנ"ל. ורואה לומר, שכל ויהי הוא לשון הוי"ה. מאן דבעי למפעל עשיה, לית ליה רשו למעבד עובדא בלכותא, אלא בעובדין טבין דתליא במעשה, בהון נחית שכינתא עליה, דאיהי עולם המעשה, דאיהי מעשה בראשית, דאיהי פועל, וצינה – כח, כ"ח אתון דקרא קדמאה דבראשית, כ"ח מ"ה דאיהי חכמה, מחשבה, ה' אלקינו ה', כוזו במוכסז כוזו. פעולה דהאי כח לאו איהי אלא במעשה, דאיהי פועל אדנ"י, ודא איהו מהכח אל הפועל. והפועל, לית ליה חילא למפעל – בלא דיבור דאיהו הוי"ה, תפארת כליל כלל. הכא לית קיצוץ ופירוד במחשבה ודיבור ומעשה, תפארת כליל כלל, והכי אתכליל כלל דצינה, והכי אתכליל כולל במלכות כו', עיין שם בארוכה. ועיין שם בענין תלת קטירין דבר נש דאינון נר"ן, שהן במחשבה דיבור ומעשה. וזהו, התגין – בחו"ב, והן זיונין דלא אתשכחו, וניתן לישראל בסיני שני כתרים, ממלכת כהנים וגוי קדוש, נגד נעשה ונשמע, שהן חילא דזו"נ, דבור ומעשה, וכמו שאומר למטה ונשמע הוא בדבור, ואלו שני כתרים – הן שלשה, כמו שאומר באידרא זוטא, והייתם לי סגולה כו' והן שלשה תגין דזיונין, וכמו שאומר לקמן [עמוד] ב', תלת כתרין דשין, ואמר שם, ש"ן תלת תגין לעילא כמו זייגין כו' ועיין מה שביארנו שם. וידוע ששם מ"ב דשמה מפרש מתחלק: פשוטה – בג"ר, מלחה – בת"ת אדם מ"ה, מילוי המילוי – במלכות. והן: תגין – בהוי"ה פשוטה, כמו שאומר לעיל שבע זייגין אינון פגוונא דא כו' שבעה תגין. יו"ד נקודין – ביו"ד אתון דמ"ה. כ"ח אתון עד אלף – בכ"ח דמ"ה כנ"ל. וכן מתחלק שם מ"ב הנ"ל – בג"ר עצמן כידוע. וכן מתחלקין התגין ונקודות ואותיות – בג"ר, שהן גם כן אדם דבריאיה ויצירה ועשיה. וכמו שאומר להלן בתיקון ס"ט ובריך תיקון ע', קז"נ הן בדוגמא דחו"ב, והכל